

ВАЛЮХ Зоя Орестівна (12. 09. 1954, с. Ключівка Новосанжарського, нині Полтавського р-ну Полтавської обл.) — мовознавиця. Доктор філологічних наук (2006), професор (2007). Закінчила Київський університет імені Т. Шевченка (1978). Учителювала в Казахстані (1978—80); працювала у Полтавському сільськогосподарському інституті (1980—84); Полтавському педагогічному університеті (1984—2010): проректор із навчальної роботи (1995—96), завідувач

кафедри філологічних дисциплін (2006—10); від 2010 — завідувач кафедри української мови Київського лінгвістичного університету. Досліджує питання функціональної граматики, проблеми словотвору, словотвірної парадигматики. Створила дериваційну парадигматику іменника.

Основні праці

Словотвірна парадигматика іменника в українській мові. К.; П., 2005; Нульові словотвірні парадигми в українській мові // Наук. зап. Вінн. пед. ун-ту. Сер. Філологія. 2007. Вип. 9; Іменники з обмеженою словотвірною спроможністю в сучасній українській мові // Наук. вісн. Херсон. ун-ту. Сер. Лінгвістика. 2008. Вип. 6; Проблеми соціолінгвістики, фоностилістики, граматики, лінгвостилістики, журналістики та методики навчання української мови. П., 2010 (співавт.); Східнослов'янські мови в їх історичному розвитку З., 2018 (співавт.); Граматичний простір сучасної лінгвоукраїністики. К., 2019 (співавт.).

Рекомендована література

1. Видатні особистості з українського мовознавства: Хрестоматія. Переяслав-Хмельницький, 2016.
[К. Г. Городенська](#)

Бібліографічний опис:

Валюх Зоя Орестівна / К. Г. Городенська // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-891164>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).